

Katedra anglického jazyka a literatury

Posudek vedoucího bakalářské práce KAJL UHK

Autor práce *Marek Benc*

Studijní obor *Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání*

Forma studia *prezenční*

Název práce *Využití Blended Learning pro výuku anglického jazyka na 2. stupni ZŠ*

Vedoucí práce *Mgr. Michal Pištora*

Oponent práce *Mgr. Pavla Machová, M.A., Ph.D.*

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení A - F
Obsahová stránka	
Formulace cílů práce	B
Vhodnost využití primárních a sekundárních zdrojů pro podporu argumentace	C
Rozsah a hloubka vlastní analýzy, kritický přístup ke zdrojům	D
Interpretace dat a splnění cílů práce	D
Formální stránka	
Logická struktura práce	C
Úroveň jazykového zpracování	D
Dodržení bibliografických norem	E
Komentáře k hodnocení	
<p>Hodnocená práce si klade za cíl zhodnotit efektivitu metody blended learning pro výuku angličtiny na 2. stupni ZŠ. Teoretická část práce se věnuje definování termínů e-learning, blended learning a výhodám a nevýhodám této metody pro výuku cizího jazyka. Přestože autor předkládá hned několik definic těchto termínů, nikde jasně nestanovuje, kterou se bude ve své práci řídit a přispívá tím k metodologické nejasnosti práce a směšování termínů. Např. na str. 14 se u popisu offline e-learning dočítáme: „Offline e-learning is also its frequent combination with face to face interaction, which could be called blended learning“; na str. 20 pak je jako jeden z možných cílů blended learning uvedeno „to combine various pedagogical approaches (e.g. constructivism, behaviourism, cognitivism) to produce an optimal learning outcome with or without instructional technology“. V podobném duchu mi pak není jasné oddělení Computer based training a Computer-assisted language learning. Umístění kapitoly 2 týkající se testování čtenářských a poslechových dovedností nevhodně přerušuje výklad o e-learning a blended learning. Kapitola sama je pak příliš torzovitá. Z formulací v podkapitole 3.5 se zdá, že metoda je vhodná pouze pro výuku skupin, nikoliv jednotlivců. Navíc mám pochybnosti, zda si její rozsah (5 řádků) zaslouží vlastní číslovanou podkapitolu. V praktické části se autor snaží dokázat efektivitu metody blended learning. Již formulování cílů výzkumu je ovšem poměrně nevhodné, jelikož je celkem nasnadě, že chci-li zjistit, že něco funguje, tak k tomu také dojdou. Autor postupně popisuje školu, na které proběhl jeho výzkum, program Scientific learning, který je na škole používán, jeho vlastní testování a rozhovor s vyučující. Řadu informací, byť relevantních, by bylo vhodnější umístit do příloh a</p>	

nezatěžovat jimi hlavní text práce (např. popisy školních projektů na str. 29 a 30; detailní popis jednotlivých částí programu Fast ForWord na str. 34-40; rozhovor s vyučující na str. 50-51, aj.). Na základě vlastního testování dochází autor k závěru, že metoda je vhodná a efektivní. Ponechme stranou, že k podobně jednoznačným závěrům by bylo potřeba mnohem více respondentů, lépe promyšlené testovací položky, opakovaná šetření apod. Ovšem přínosnější, i v rámci omezení bakalářské práce, než prezentování jednotlivých bodových zisků by bylo zamyšlení se nad tím, proč vykazuje jedna skupina lepší výsledky, čím je to způsobeno a zda a hlavně jaký podíl na tom má právě metoda blended learning. Nelze např. namítnout, že to není tato metoda ale pouze vyšší jazykový input v podobě cvičení navíc, která ovšem nutně nemusí být nijak spojena s informačními technologiemi? K vlastním výsledkům testů musím poznamenat, že ty mohly být ovlivněny tím, že autor (jak ostatně sám bezděčně na několik místech přiznává) v jejich konstrukci vycházel z typů úkolů obsažených v programu Fast ForWord a tak dával vlastně skrytou výhodu těm, kteří s ním pracují. Řada položek testů také není vhodně formulována. Navíc sice z celkového počtu bodů se zdá, že jsou skupiny opravdu rozdílné, ale při bližším pohledu se např. u skupin z osmé třídy ukáže, že celá půlka respondentů v non-blended learning skupině má stejné celkové výsledky pro část listening jako skupina s blended learning. Zamyšlení se nad těmito jevy by bylo bývalo přínosnější.

Jazyková stránka práce je na standardní úrovni. Ovšem za vážný nedostatek považuji hrubé gramatické chyby v zadání samotného testu.

Formální stránka práce vykazuje nejvíce nedostatků. Citační norma není použita bez chyb (zvláště se to týká seznamu online zdrojů). Navíc hned několik citovaných titulů není uvedeno v závěrečné bibliografii. Značně nedbale působí fakt, že je to hned první citovaný zdroj práce, tj. Reimannová (v celé práci hojně odkazovaná). Zdroj Jayanthi a Kumar je z velmi pochybného periodika a nevalné úrovně. Nevhodně jsou užívány odkazy na internetové zdroje. Autor neuvádí, že se jedná o online zdroje a jelikož dělí bibliografii na tištěné a online zdroje, není tak jasné, kde má čtenář hledat. Dále není jasné, zda překlady českých zdrojů jsou dílem autora (také není jasné, zda rozhovory s žáky a vyučující proběhly v češtině nebo angličtině), ne všechny citace jsou uvedeny v kurzívě, v celé práci jsou často špatně (tzn. nadbytečně) uváděna velká písmena.

Předložená práce není bez chyb a s jejími závěry se nelze ztotožnit. Přesto autor podle mého prokázal snahu o solidní přístup k tématu a ke zkoumání efektivity zvolené metody použil hned několik nástrojů, které se, byť jen omezeně, snažil vzájemně konfrontovat. Výsledek tedy sice není bezchybný, ale postup řešení a přístup autora odpovídá úrovni studia a proto podle mého splňuje nároky na tento typ textu kladené.